

[Alfred Jensen.]

mig anledning til at stille følgende forslag om, at forhandlingen afbrydes:

„Idet folketinget udtaler, at det ikke ønsker at modvirke den internationale afspænding, der er i gang, men tværtimod er interesseret i dens fremme, beslutter det at udskyde den videre behandling af lovforslaget om forsvarets organisation til efter topmødets afholdelse i Paris i maj måned.

Tinget afbryder hermed behandlingen af den foreliggende sag.“

Jeg anbefaler tingets medlemmer at stemme for dette forslag.

Formanden: Jeg må forstå det ærede medlem således, at han ønsker, at forslaget skal slutte med, at tinget går over til næste sag på dagsordenen.

Der er altså nu stillet følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget udtaler, at det ikke ønsker at modvirke den internationale afspænding, der er i gang, men tværtimod er interesseret i dens fremme, beslutter det at udskyde den videre behandling af forslaget om forsvarets organisation til efter topmødets afholdelse i Paris i maj måned.

Tinget afbryder hermed behandlingen af den foreliggende sag og går over til næste sag på dagsordenen.“

Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingen.

Aksel Larsen: Jeg var lige ved, da jeg hørte forslaget, at blive bange for, at jeg ikke ville få ordet, for når man her i tinget stiller et forslag om afbrydelse af forhandlingen, skal det til afstemning umiddelbart efter, men det glæder mig, at den højtærede formand har været så elskværdig at opfatte det som et forslag om overgang til næste sag på dagsordenen.

Det gamle danske ord om, at det er af børn, man skal høre sandheden, er vel sjældent blevet så godt fremstillet og illustreret som i vor store digter H. C. Andersens historie „Kejserens nye klæder.“ Det ærede medlem hr. Gøting har lige sagt, at med de forhåndenværende byggeklodser er vi nået til det bedst mulige resultat. Jeg finder, at lige såvel som det lille barn i

historien havde held til at sige sandheden om kejserens nye klæder, har det ærede medlem hr. Gøting været ualmindelig heldig i sin karakteristik af det militærforlig, som 5 partiers ordførere her anbefaler: med de forhåndenværende byggeklodser er vi nået til det bedst mulige resultat! Vi har taget de forhåndenværende byggeklodser og har stablet dem op til en bygning, som vi synes ser nogenlunde pæn og antagelig ud. Vi kigger på den fra hver sin synsvinkel og har derfor hver sit syn på den; vi synes, den er pæn, men vi glemmer bare, at en bygning, der er stillet op af byggeklodser, er meget vakkelvorn, den kan falde. Det er det, der er sket ved dette militærforlig: man har arbejdet med en samling enten forhåndenværende eller nyanskaffede byggeklodser.

Jeg har studeret betænkningen fra udvalget. Den er ret udførlig, selv om den ikke giver besked om alt, og den ændrer ikke det, som egentlig er selve loven, nemlig at det stort set er en bemyndigelseslov, men betænkningen fra udvalget giver ganske vist oplysninger om, hvorledes man foreløbig har tænkt sig at udnytte bemyndigelsesloven, hvor meget infanteri og hvilken slags infanteri, hvor meget artilleri, hvor mange flyvemaskiner, hvor mange krigsskibe o. s. v. det foreløbig er tanken, vi skal have. Når jeg så foretager en sammenligning mellem på den ene side det, som regeringen og regeringspartierne oprindeligt foreslog, eller man skal måske hellere sige tilbød af byggeklodser, og det, som den såkaldte opposition forlangte af byggeklodser — jeg har i frisk minde det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts bombastiske tale på baroniet Gavnev — kan jeg ikke komme til andet resultat, end at man er blevet enig om at mødes nogenlunde på midten.

Jeg skal ikke gå det hele igennem, men lad mig blot sige, at så vidt jeg har kunnet foretage beregninger — jeg har ikke været medlem af udvalget — tilbød regeringsforslaget udgifter til et samlet beløb af 985 mill. kr. taget med alt muligt forbehold, for der kan ske prisstigninger og mange andre ting, og da venstre og de konservative endelig var nødt til at spille ud og ikke nøjes med at lade deres ledere holde taler på baronier og andre steder, forlangte de, at man i det mindste skulle give 1.160 mill. kr. ud. Hvad er resultatet blevet? Ja,